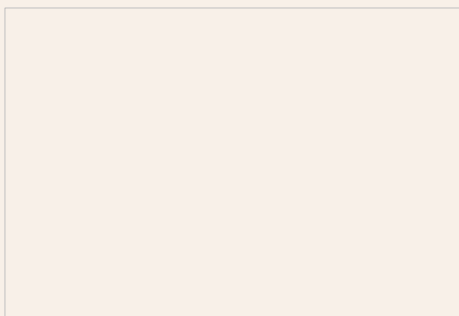

Tam, kde si čeština s angličtinou nepřekáží

Znát alespoň základy angličtiny se dnes stává nezbytností. Zajímá vás, odkdy se jí mají děti učit? Nejlépe od narození - a v týmu. English Learning Team neboli výuka angličtiny v týmu je heslo, kterého jsem si v informačním tiskovém materiálu hloubětínské Aaady všimla nejdřív. Týmovou práci jsme si zvykli spojovat spíše s věkem dospělosti, ovšem sama jsem se v Aaadě mohla přesvědčit, že bezvadně fungujícím pracovním společenstvím může být i dítě + rodič.

Program postavený na pevných základech

Zakladatelem a prvním ze dvou zaměstnanců Rodinného centra angličtiny Aaada, které působí v Praze už čtvrtým rokem a do Hloubětínské 26 přesídlilo na podzim loňského roku, je Steve Hildebrand. Pokud vás právě teď napadlo, že se jedná o dalšího z řady Američanů, jenž vyrazil do boje s naší jazykovou pogramotností vyzbrojen pouze znalostí vlastní mateřštiny, mýlíte se. Stevova matka, profesorka Michiganské státní univerzity, je totiž autorkou několika knih zabývajících se učením dětí v raném věku, a také přestěhování Aaady do budovy pronajaté Karlovou univerzitou, ač bylo spíše náhodné, se stává příslibem příští možné spolupráce. Rodiče zajímající se o podmínky jazykové výuky vlastních dětí mohou najít informace na internetu (www.aaada.cz) nebo zajít přímo za Steve. Jeho nabídka zahrnuje kromě jiného i prázdninovou školu v přírodě - a můžete si s ním popovídat česky.

Stojím v chodbě a sleduji přicházející maminky s dětmi předškolního věku. Hallo, zdraví se s nimi Steve. How are you? hlaholí vesele prcek, který si sotva umí zavázat tkaničku. Jednotlivé dvojice se trousí do učeben k počítačům. Hele, ten medvídek nám něco řekne, vybízí maminka holčičku ke kliknutí na obrázek. Celkem máme několik set výukových programů, současně jich využíváme asi dvacet, vysvětluje Steve, v každém semestru se obměňují. Výuka probíhá ve tříhodinových blocích dopoledne nebo odpoledne, jednou nebo dvakrát týdně, v březnu odstartoval jarní semestr - ale většina těch, kteří tu dnes jsou, pokračuje ze semestru zimního. My jsme začali v lednu, říká Jitka Řeháková z Prahy 9, a nedělalo nám problémy se přidat, zkraje se sice Dan styděl, ale teď už se vyloženě těší.

Nikdy není dost brzo

Zatímco se děti s maminkami věnují programům na obrazovce, Steve Hildebrand mi objasňuje význam aktivního zapojení rodičů do výuky. Stihneme toho takhle udělat mnohem víc. Třeba když dítě pláče, maminka s ním může jít ven, uklidnit ho. Když započítáte rodiče, máme víc učitelů než dětí. Tím, že dítě a rodič pracují společně, mohou si spolu doma procvičovat to, co se ve škole naučili. Jejich lektor pro ně nazpíval na cédéčko dětské písničky - některé z nich pouze modernizoval, jiné sám vytvořil -, a jak mi potvrdilo pár maminek, děti se doma dožadují jejich poslechu. Při rané výuce cizích jazyků jsou právě sluchové vjemy klíčové, učení se uskutečňuje nápodobou stejně jako při osvojování mateřštiny. U dětí imigrantů při rok a půl trvajícím pobytu je ve věku do šesti let jejich angličtina na poslech stejná jako u Američanů, u dětí nad dvanáct let je zvukově perfektní jen u pěti procent dětí, připomíná výsledky zahraničního výzkumu Steve.

Mezitím nastal čas na pohádku. Děti sedí na barevných kostkách, maminky za nimi, vpředu je velký obrázek s pohádkovým námětem. Co je to? ptá se Steve anglicky a ukáže na květiny. Poté co sám na otázku odpoví, nabídne postupně každému z dětí (ale i maminkám) mikrofon, aby po něm slovo zopakovaly. Když společně popíší prostředí i jednoduchý děj, jde se na most. Steve se usadí před stavbou z kostek, na kterou už stihlo vyšplhat jedno z dětí. Začíná netradiční opakování nově naučených slov a vět, plné pohybu - na mostě se klidně může při odpovědi na otázku skákat nebo tleskat. Když se prostřídají ti, kteří mají zájem (ostatní se v učebně plné hraček zatím zabaví po svém), následuje zpěv. Jedenapůlletá Anežka popadne mikrofon zasazený ve stojanu a Steve vezme do ruky kytaru: Co chceš zpívat? Jingle bell? Po pár slovech Anežku zpívání omrzí, a tak zamíří jinam. Následuje potlesk a další zpěvák.

Pak se v další učebně dívám na video zachycující loňský prázdninový tábor v Poustkách a doplněné kvalitně nahranými Stevovými texty. Písničky v jednom dni slyšíme 20x až 30x, ale provázejí je různé aktivity, zdůrazňuje Steve význam opakování. Někdo z dětí zatím poslouchá, další se s maminkou připojí, malý Dan svačí, jiný chlapeček kreslí na připravené předlohy s obrázky. Čeština se prolíná s angličtinou, ale všechno tu působí naprosto přirozeně. Až nás překvapilo, jak to děti berou za své. Filip na Hradě oslovuje cizince, na

ulici zdraví Angličany, usmívá se Petra Smrčková, maminka třípůletého předškoláka ze Zelenče. Od září jdeme do školky, ale v Aaadě chceme určitě pokračovat.

Věra Štemberová,
foto archiv školy